

Ontsluitingsweeën

Tot nu toe reageerden consciëntieuze gemeenteraadsfracties al gauw gechoqueerd op chauffeurs die na het zakendoen in hun leaseauto's of privécarrosserieën stilstonden op B-wegen en ideeëloos gingen zaniken over wegblokkades, ambitieuze wegebouwprojecten, een minimumaantal opstoppingen en een paar filetjes.

Als automobilisten in hun fourwheeldrives of deux-chevauxtjes vol engelengeduld bij gelijkvloerse spoorwegovergangen voor gesloten ahobs moesten wachten op intercity's die met een slakkengangetje passeerden, gingen zij obsessief spoorbielzen tellen en geleidelijk aan reikhalzend uitzien naar attractieve viaducten en fly-overs.

Naïevelingen koesterden een langetermijnplanning en een no-nonsensebeleid en vonden het niet per se nodig om tijdens de ochtendspits op de Barchman Wuytierslaan en de Daam Fockemalaan te zorgen voor een soepele doorstroming van forensenvehikels, motorcoureurs, fietsers en fietssters en voetgangers van beiderlei kunne.

Goedgeïnformeerde provincieambtenaren en lobbyisten namen de protesten van lokale belangenbehartigingsorganisaties niet serieus en gestreste buurtbewoners hadden gebruskeerd gewhatsappt over een quasiauthentieke locatiekeuze, bedreigde berkenbomen en U-vormige parkeerfaciliteiten met vipplaatsen.

Een-twee-drie bedacht het dierenpark tijdens retraites, dus zonder hinderlijke pottenkijkers, bij een nepopenhaard, slimme campagnestrategieën en media-adviezen, terwijl BN'er Bas voor talloze tv-camera's benadrukte: geen bulldozers voor onze ingang!

“Nooit ofte nimmer zal hier een westzuidwesttangent komen,” riepen populatie-ecologen, maar als goudenmedaillewinnaars promootten vervoerseconomen het doorsnijden van groen als de ideale oplossing voor fileproblemen.

Twee coalitiepartijen ruzieden, scheidten en begroetten knarsetandend de informateur CDA'er Geert, die orakelachtig vroeg of alleen gynaecologen weten dat een perfecte ontsluiting niet te allen tijde leidt tot een mirakel. Byebye!